

N:o 56.

Af herr **P. Olsson** i Åsak, om skrifvelse till Kongl. Maj:t ang.
kontroll å stämpelbelägning af stämningar till underrätt.

I Kongl. förordningen den 9 augusti 1894 angående stämpelafgiften föreskrifves, att stämning till underrätt skall vara belagd med stämpel å en krona.

Enligt rättegångsbalkens 11 kapitel 1 § utfärdas stämningar af domaren, som dock, med stöd af Kongl. brefvet den 8 januari 1746, eger till annan öfverlemna detta uppdrag. Emellertid lär väl domaren, äfven då annan förordnas till utfärdare af stämningar, få anses skyldig svara för att ifrågasvarande handlingar förses med stämpel.

Af två under nästlidet år påbörjade rättegångar framgår att utfärdare af stämningar icke alltid låta sig angeläget vara att efterkomma stämpelförordningens föreskrifter i detta fall. Den omständigheten, att åtminstone den ene af dem, som blifvit åtalade för förseelse härutinnan, är förvunnen till att hafva under en lång följd af år underlåtit stämpelbelägga af honom utfärdade stämningar utan att denna underlåtenhet förr än på sista tiden kommit i dagen, tycks till och med bevisa möjligheten af att sådana förseelser mera än känt är ega rum.

I afseende å stämningar kan också en sådan underlåtenhet vara frestande för domaren, då dessa handlingar återkomma till honom och sedan ej blifva vidare synliga.

Skärpt kontroll i detta afseende torde sålunda få betraktas som önskvärd. Denna skulle enligt mitt förmenande kunna vinnas derigenom, att domaren ålades till hofrätten insända renskrifna stämningslistor tillika med ena delen af den dubbla beläggningsstämpeln, som borde användas.

Då jag emellertid saknar förmåga att formulera ett bestämdt förslag, tager jag mig friheten hemställa, antingen

att Riksdagen ville hos Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t utarbete och för Riksdagen framlägga lagförslag i syfte att åstadkomma en mera verksam kontroll öfver att stämningar till underrätt vederbörligen stämpelbeläggas, eller

att lagutskottet, derest utskottet gillar motionens syfte, ville formulera och för Riksdagen framlägga förslag till sådan lagändring, som för det angifna målets vinnande erfordras.

Stockholm den 25 januari 1899.

Per Olsson

i Åsak.

N:o 57.

Af herr **A. W. Styrländer**, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t ang. införande af straffbestämmelser för störande af förenings sammankomster.*

Genom lagen af den 20 juni 1890, införd under 11 kap. strafflagen, hafva visserligen vårt lands lagstiftare vidtagit ganska väsentliga förbättringar af 11 kap. strafflagen i syfte att värna svenska medborgares frid hemma och borta. Men erfarenheten har visat, att icke ens de nu gällande bestämmelserna äro tillräckliga, utan att fall af fridsbrott kunna förekomma, de der icke kunna åtkommas af lagen.

Särskildt gäller detta om fridsbrott vid förenings offentliga och enskilda möten, hvilka stå nästan rättslösa gent emot fridstörare.

I ett under år 1898 af en häradsrätt och Svea hofrätt handlagdt mål har det blifvit utredt, att några personer vid en nykterhetsförenings